

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 968/06
17.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Слободана Спасића, Љиљане Ивковић-Јовановић, Надежде Радевић и Миломира Николића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, кога заступа пуномоћник АБ адвокат, против туженог ББ, кога заступа пуномоћник БА, адвокат, ради побијања дужникове правне радње, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.267/06 од 16.2.2006. године, у седници већа одржаној дана 17.11. 2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.267/06 од 16.2.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Бајиној Башти П.бр.423/05 од 27.12.2005. године, утврђено је да је у односу на тужиоца АА без правног дејства уговор о поклону закључен између поклонодавца – дужника ББ и поклонопримца, његовог сина ВВ оверен пред Општинским судом у Бајиној Башти Ов.бр.822/03 од 14.4.2003. године, чији је предмет кућа, помоћна зграда и двориште постојеће на кат. парц. бр. аа КО ГГ, као и парц. по поседовним листовима назначеним у изреци пресуде, и то у мери уколико је потребно да тужилац наплати своје потраживање према дужнику ДД утврђено правноснажном и извршном пресудом Општинског суда у Бајиној Башти П.бр.308/02 од 8.4.2003. године и пресудом Окружног суда у Ужицу Гж.бр.672/03 од 17.9.2003. године, у износу од 63.987,60 ДЕМ у динарској противвредности по најповољнијем курсу на дан исплате, затим у износу од 32.480,00 динара на име трошкова парничног поступка са затезном каматом од 8.4.2003. године до исплате, и у износу од 43.600,00 динара на име трошкова извршног поступка у предмету Општинског суда у Бајиној Башти И.бр.1/04 са затезном каматом од 6.1.2004. године до исплате. Обавезан је тужени да дозволи и трпи да се тужилац намири у свом потраживању према дужнику продајом непокретности које су биле предмет уговора о поклону, ближе означеним у изреци пресуде, а у висини износа утврђених наведеном правноснажном и извршном судском одлуком. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 93.750,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Ужицу Гж.267/06 од 16.2.2006. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је наведена првостепена пресуда Општинског суда у Бајиној Башти.

Благовременом и дозвољеном ревизијом тужени побија другостепену пресуду због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку, ревизијски суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити битне повреде одредаба парничног поступка на које се указује у ревизији, јер је другостепени суд ваљано оценио жалбене наводе који су од одлучног значаја у овом спору. Није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП-а, јер дати разлози о одлучним чињеницама нису у супротности са изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном и извршном пресудом обавезани су тужени "ЂЂ" и ДД да тужиоцу АА на име дуга солидарно предају чамове даске ближе описане у изреци, или исплате 63.987,60 ДЕМ, у динарској противвредности по најповољнијем курсу, као и износ од 32.480,00 динара на име трошкова парничног поступка. Тужилац је поднео предлог за дозволу принудног извршења и суд је донео решење о извршењу којим је одредио предложено извршење и трошкове повериоца одмерио од 43.600,00 динара. У предмету извршења суд је донео закључак којим се констатује да дужник Василије Ђурић не поседује у својини непокретности подобне за попис и продају ради наплате новчаног потраживања повериоца АА. Потом је првостепени суд утврдио да је ДД, као поклонодавац, уговором о поклону овереним код суда 14.4.2003. године (након доношења извршне исправе, пресуде П.308/02 од 8.4.2003. године), поклатио свом сину ББ, овде туженом, кућу и парцеле у КО ГГ, описане у изреци првостепене пресуде.

Тужилац у овој правној ствари захтева да се утврди да је у односу на тужиоца без правног дејства

тужилац у овој правној ствари захтева да се утврди да је у односу на тужиоца ово правно дејство наведени уговор о поклону и то у мери уколико је потребно да тужилац наплати своје потраживање према дужнику Василију Ђурићу утврђено правноснажном и извршном судском одлуком. Тужба је поднета суду 3.3.2005. године. Правилном применом материјалног права из члана 280. став 2, 281. став 3, 283. став 2, 284 и 285. ЗОО, суд је тужбени захтев тужиоца усвојио, те обавезао туженог да дозволи и трпи да се тужилац намири у свом потраживању према дужнику продајом непокретности које су биле предмет уговора о поклону овереним код суда 14.4.2003. године. За такву одлуку нижестепени судови су дали ваљане разлоге које прихвата и ревизијски суд, тако да се у ревизији туженог неосновано указује на погрешну материјалног права.

Према одредбама члана 398. став 2. ЗПП, ревизија се не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако да нису могли бити предмет оцене ревизијског суда остали наводи ревизије који се свode на оцену изведених доказа и на оспоравање правилности утврђеног чињеничног стања.

На основу наведеног, применом члана 405. Закона о парничном поступку, ревизија је као неоснована одбијена.

Председник већа-судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз